
MAGYAR MUSA.

Költ Bétsben 9. Februáriusban. 1788.

MÁRSAL BARÁTKOZÓ VÉNUS:

az az

Hadi - Készületben tartott Menyegző,
avagy

Tekintetes, és Nemes Gulátsi

GULÁTSI GÁBOR

URNAK,

és

Tekintetes Nemes Szemerei

SZÉMERE THERESIA

Kis - Afszónynak Házassági Edgybe - kelések,
a' mint e' Párt szives Verseivel meg-
tisztelni kívánta

GRÖNGTÖSSI JÁNOS.

1787. Esztendőben:

Novembernek 19-dik Napján.

Bella gerant alii; Tu — — ama (Ovid.)

I

Hát

U **U**át ugyan edgy tábor' mezején , szeretet Fia,
U **R** Gábor !

Mirtufos Innepet ülsz , Hymen' ölébe repülsz ?
Hát ugyan ellenség' kapuján lakadalmi jelenség
Pompa között szabadon mulatoz' Udvarodon ?
Márs jel-adáft fútat ; Te szabad nyoszolyádig az
útat ,

Más dob-ütésre felelsz , aszszonyi szóra fülelsz ?
Mint szökik a' Nemes Er, fiet, ugrik az ifju Magyar
Vér !

Tégedet el-ragada *Pentefilea'* hada.

Szednek-is az *Holdot* fogyató Magyarok hadi 'földot ;
És Te fizetsz fogadott 'földos Alaknak Adót ?
Tábori törvények' szava zeng : paripára Legények !
Nyergel az ifju Sereg' réz-dob előtte pereg ;
Ifju ! Te honn nyelisz-é levet ? aszszonyi nyerget
emelisz-é ?

Kedves igádnak örülsz , tábori gondtól ürülsz ?
Sürübe fellegző hadi készületekbe Menyegző'
Vig szava zengedez-é ? trombita szózat ez-é ?
Hartz' idején kéz-iv meg-ereszkedik-é ? 's az atzél
Sziv

Szép Nem után haboz-é ? mint vaj , el - olva-
doz-é ?

Nem tsuda ! Mert *Mársal* , noha fegyveres és hadi
társal ,

Vénus-is öszve-került néha , 's ölébe merült.
Ekkor öröm jádzott szemein , sima homloka látszott :
Lám ! az-is , a' ki halált szül , vigyorodni talált.
Nem tsuda ! *Márs* mellett edgy sorba *Cupidó* lö-
vellett ,

Midön Trója' fala háboru' tárgya vala.

Egyveres Attyának tegzes Fia; (*) mennyi tsatá-
nak

Két közös éle-foka, kard ki-fenésnek oka!

Nem tsuda! szerzett-is hadakat, de le-tsendesített-is

Ez hatalom' le-verő gyermeki tegzes erő.

A' Szeretet noha gyújt hadat-is; maga pardonokat
nyújt:

Háboru' mestere vólt, háboruságot-is ólt.

Jól esik. Ugy kellett, *Cytheris Már's* oldala mel-
lett

Tartson elől zabolát, ofszon erős parolát.

Már's dühös ortzáját szelidítettse, meg-oltsa tsatáját;

Már's valamit köszörül' fenje-ki, rontsa körül.

A' Szeretet frigy-lántz, köz meg-maradásra vetett
Sántz;

Mostoha vízszá-vonó sziveket öszve-fonó;

Törődök az Ős-fának, veteményes Kertje Hazának,

Félszékén ül, szaporit, ifjakat ölbe szorit;

Hartz' idején belső nagy erő; pais, oltalom első,

Mellyet az edgy Szeretet szüz nyoszolyára vetett;

Edgy eleven Kints-tár, mellyből Haza lelket, erőt
vár;

Hogy-ha belölte ki-kél Házasok' ágya, nem él.

Hól Szeretettel dús *Cytheris*, hadi Kafsza fe koldús;

Cypria! bár ne -szereds, az hadi Tár-is üreß.

Hát edgyedül vésszen nevet a' Nemes Emberi Részen,

A' ki ki-rántani mért kardot az oltalomért?

Állj-meg! — elébb haza térj; Atya, Gazda, Fiak,

Feleség, Férfj,

Nemzeni, szülni, magot hagyni, nevelni tagot,

(*) Simonides szerént Cupido vólt Már'snak fia Vénustól.

Imhól, ezekben áll edgy Nemzet' egét emelő Váll,
Edgy Ország' ereje, edgy Haza' farka, feje.

Itt űll az elsőség, mellette Vitézi ditsőség;

Kard ha tehát szükség, adjon Atyát-is az Ég.
Méh-kosokat nézz-el, hól az ör-kapu rakva vitézzel,

Hól bizonyos hadi Rész ütökzet állani kéfz:

Más az alatt népét szaporítja, kotel, 's űli lépét,
Gyenge fiakkal töltt féfzkeket űlve ki-költ.

Gazda! maradj féfzek' melegen: Köz-jóra tenyészek,

Mondjad, míg az alatt vért hadi szablya nyalat.

Igy, kiket a' kardos *Mávors'* harapása ki mardos,

Míg náfzszát meg-űli *Cypria*, vífzfa-fzüli.

Oh Szeretet! kelj-fel, patyolat záfzlókat emelj-fel

Most, mikor így fenyeget háboru, földet, eget,

Márs ha ki-kél hartzal, szemben mosfolyogjatok
artzal:

Hól lóva hartzra nyerit; jó, ha *Cupidó* kerit.

Hartz meg-öl és széleszt, Szeretet pedig új Magot
éleszt:

Hól *Bellona* temet, hágy *Erycina* Nemet.

Cypria! szentséges lakadalmi szövétaeket égefs,

Hól meg gyujtva közel tábori fáklya tüzel.

A' nemesebb tüzzel tüzet ólts. Láng lángokat űl-el:

A' Nap el-ólt napokat, éjjeli tsillagokat.

E' tüzet edgy intés, szemeidből esett ki-tekintés,

Edgy ki-szökött villám' lángja meg-oltja talám.

Hól homokos térben nyargal *Bellona* szekérben

Izzadozó lovakon, 's űl verekedve bakon: (*)

Űlj tsiga-hintodon, szekeresztess *Páphusi* módon

Gyenge felyembe takart ifjú meny-afzfzönyi kart,

Jól-

(*) *Bellona* úgy iratik, mint *Mársnak* kotsífsa, a' ki lovait
bé-fogja, és elöl a' bakra űlvén, edgy ostorral febeífsen
hajtja.

Ól-van azért! Elted' Párosra, *Gulátsi*, tserélted,
Laurufodat Jegyefed' édes ölébe lefed.
Melpomené írjon, *Clio* jobbja Vitézeket írjon;
Néked az edgy *Erató* Éneke szívre-ható. (*)
El-veted a' pánrzélt, otthon lövöd a' nemesébb tzélt,
Kit hevit a' *Szemere Trésia*' tsendes ere.
Mások ugyan láfsák, kezeket viadalra botsáfsák;
Oh Te *Gulátsi*! szerels; fészket az ölbe kerels.
Márs' fiait sátor fektesse mezöre-ki bátor,
Hól futamatra kapott *Márs'* lova' lába tapott;
Néked erőfs Várod Jegyefed; két karjai zárod,
'S nyúgodalomra helyyed. Szálj ide, hajtsd-le
fejed!
Ontsa Vitéz Páris vérét; Veled angyali *Cháris*
Ofszza meleg kebelét, szive közölje felét.
Fufson elől pályát, fitogafsa vitézi dagályát
Edgy vérben feredő táborig pálma szedő;
A' Te nemesbb prédád, dali pálma-fa termetü *Lédád*;
Ő nyereség' feje lett India kintse felett.
Vágja Török' kontyát, darabolja dühös darabontját,
A' ki Magyar fílakos *Márs* mezejébe lakos;
Tégedet ös-vérrel nemes afszonyi kontyra vezérel
Edgy küszöbén maradó, közre de hafznos A-
dó. (**)
Forrjon ugyan vásott hadi vére, kinek körül áfott
Sántz' tetejére szökő *Virtusa* marka-pökő;
Jobb, ha Te nem vézert hazabéli verejteket érzett
Hirt boritékos erefs tsendes ölébe szerefsz.
Láfsa,

(*) *Erato* a' szerelmeknek énekelő *Musája*, *Melpomene* pedig a' szomorú dólgozat, és *Clio* a' nagy emberek' viselt dólgozat éneklék.

(**) A' párosodásra tartozó kötelefség.

Lássa, határt mérjen Márs, Részt hadi menyköve
kérjen;

Innen-is oszsa-ki Délt, túl-is az éjszaki-félt:
Thréfia, hiv Párod, kivel osztozol, a' Te Határod.
A' mikor ezt öleled, Ejszakot éri Deled.
Krim! — *Otzakov!* — *Belgrád!* — De miként
tartoznak ezek Rád?

Hól Kanaánt adata Néked arasznyi *Vata*. (*)
Üljenek a' vérben feredők diadalmi szekérben;
Edgy Nemes Uri Gyökér szebb diadalmi szekér.
Köfsed az árnyékban kofzorud' számos Maradékban:
Tsillagok' ily' Serege szebb Koronának Ege.
Isák' képében *Egygyetlen Atyád'* kebelében!
Bird *Egygyetlenedet*, Benne neveld *Nevedet*.
Légyen az *Egygyetlen Nevezet* neved által erőtlens;
Nyújtson ez a' *Nevezet* for maradékra kezét
Nemzetedet szépítsd, kerítésin tornyait építsd,
Légyenek itt közösök friss Unakákkal Osök.

Edgy szives Jóakaró T. Pétzeli Urhoz.

Köszönöm Barátom szives ajándékod,
Mindjárt által láttam belöle szándékod.
Azon' vagy, hogy Magyar nyelvünk meg-épüllyön,
'S más Nemes Nyelvekkel edgy thronusba ülljön.
Czélodat e' részben szépen el-is érted;
Van oka, a' Magyar hogy esdeklik érted.
A' Grofak, a' Bárók néked örülhetnek,
Mert szülött nyelveken székeket ülhetnek.
Noha e' nyelv szinte vólt haldokló félben:
De meg-éledt, 's beszéll délben és éj-félben.
Te

(**) A' Menyasszonyoknak lakó-helye.

Te kezdted e' nyelvet Sirból fel-költeni,
E' Világ nagy részét ezzel bé-tölteni.
E' nyelv, még mostan-is noha tsak nötelen:
De femmi szóllásban már fem erötelen.
Meg-mutattad, hogy tud e' szépen beszélni,
Bátran lehet ezzel akárkinek élni.
A' Mágnások előtt szükségét ki-mondja,
(*) Isten' eleibe terjeszti mi gondja.
Eddig-is a' szükség nem a' nyelvünkben vólt;
Hanem hogy e' nyelvnek pártfogója meg-hólt.
Nem a' szó fogyott-el, hanem az Órátor,
Nem az árva hólt-meg, hanem a' Prókátor.
Az Isten, ki rajtunk e' próbat meg-tette;
Nyelvünknek az ügyét te read vetette.
El-is teted hiv sziv! a' mit el-tehettél,
Tsuda! munkáidban, a' mit el-követtél.
A' Magyar nyelvet már nem tsak Magyar szóllya
Más Nemzet-is, azzal edgymást majd unszóllya.
A' Frantz és az Anglus Magyarba öltöztek,
A' Tengerek mellől közénkbe költöztek.
Zajr, Henriás, Jung Magyarul beszélnék,
Noha régen hóltak, köztünk még-is élnek.
Olyan nyelven szólnak, mellyet nem tanúttak,
Még-is intéfekre fokan meg-jobbúttak.
Az ékesen szóllás, az erő nagy benne,
A' mit meg-mondanak engedni kell ennek.
Nints benne leg-kifsebb kelleetlen tettetés,
Nints a' szóllásokban femmi eröltetés.
Kedves az erőszak, mellyet rajtunk tesznek,
Azért-is mindenem gyözödelmet vesznek.
Bár mi-is munkáidban segitők lehetnének,
T Bár ditsöségedben tsak kis részt vehetnének.

De minékünk nintsen femmi Meccoenásunk.

Ugy eszünk kenyeret, ha a' földből ásunk;
Az illy szép munkákra időt nem nyerhetünk,

Kenyér kereséssel telik-el az Herünk.

Tovább-is hát magad vífellyed Képünket,

Nagy tudományoddal építsed Népünket.

Írj, a' mint el-kezdted, tanítsd kegyefségre,

Mert az Isten téged áldott-meg e' végre.

Mi pedig kedvesen munkáidat vészszuk,

Mint edgy jelt szívünkre minden szódat tévészük

Szabadulásunkat a' Zayrral várjuk,

Jungal Sirjainkat éjtszaka-is járjuk.

Óráinkat véle szüntelen számláljuk,

A' rendelt Strásánkat hűséggel ki-áljuk.

Fő gondunk nekünk-is a' koporsó léfzen,

A' mely minden órán, minket-is vár készen.

Te pedig akkor juss ez utolsó végre,

Mikor a' Magyar nyelv, jut a' tellyefségre.

Ezeket tenéked edgy Barátod írja,

Ki magát Jungodon gyakorta ki-sírja.

K. M. P. P.

Tudositás.

Ha valakiknek Heortokrates Exemplárjaira volna szüksége, jelentsék magokat a' Magyar Kurirnál, ex IX krjával találhatnak; a' kik pedig 400 edgyütt meg-vesznek (mert ennyi van) oltson hozzá jutnak; ha az árrát egyszeribe le-teszik.